

ارزیابی پایداری عملکرد دانه ژنوتیپ‌های گندم نان (*Triticum aestivum L.*) با استفاده از روش آثار اصلی جمع‌پذیر و اثر متقابل ضرب‌پذیر (AMMI)

سعید عمرانی^۱, امیر محمد ناجی^۲ و محسن اسماعیلزاده مقدم^۳

(s.omrani70@gmail.com)

- دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه زراعت و اصلاح بیانات، دانشگاه شاهد، تهران، ایران، (نویسنده مسؤول)

- استادیار، گروه زراعت و اصلاح بیانات، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

- دانشیار پژوهش، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

تاریخ دریافت: ۹۵/۳/۱۶

تاریخ پذیرش: ۹۵/۶/۳۱

چکیده

به منظور بررسی اثر متقابل ژنوتیپ × محیط و تعیین ژنوتیپ‌های پایدار، ۳۰ ژنوتیپ گندم نان با دو شاهد شامل ارقام چمران و چمران ۲ با استفاده از طرح آلفا لاتیس در ۴ تکرار و ۶ مکان (اهواز، داراب، دزفول، ایرانشهر، خرم‌آباد و زابل) در طی دو سال زراعی (۹۴-۱۳۹۲) مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس مرکب نشان داد که بین محیط‌ها، ژنوتیپ‌ها و اثر متقابل ژنوتیپ و محیط اختلاف معنی‌دار وجود داشت. نتایج حاصل از تجزیه ANMMI نشان داد که اثر اصلی ژنوتیپ، محیط و اثر متقابل ژنوتیپ × محیط در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بوده و چهار مؤلفه اصلی اول در مجموع حدود ۹۰/۹ درصد از مجموع مربیات برهمکنش‌ها را توجیه نمودند. در این تحقیق بررسی پایداری ارقام از آماره ارزش پایداری (ASV) AMMI استفاده شد که در این راستا ژنوتیپ‌های ۲، ۶، ۱۴ و ۲۸ کمترین ASV را به خود اختصاص دادند. ژنوتیپ‌های ۲، ۶ و ۱۴ با داشتن عملکرد بالاتر از میانگین کل به عنوان ژنوتیپ‌ها و محیط‌ها مشخص نمود که ژنوتیپ‌های ۹، ۲۵، ۲۸، ۹، ۲۸، ۹، ۱۰، ۱۴، ۱۲، ۲۵، ۲۸، ۹، ۱۰، ۱۴، ۲، ۶ و ۲ با داشتن میانگین عملکرد بالاتر از میانگین کل نسبت به بقیه به عنوان ژنوتیپ‌هایی با پایداری مطلوب انتخاب شدند. بای پلات مربوط به دو مؤلفه اصلی اول اثر متقابل نشان داد که ژنوتیپ‌های ۶، ۷ و ۱۴ به علت داشتن میانگین عملکرد بیشتر از میانگین کل، ژنوتیپ‌هایی با سازگاری عمومی خوب شناخته شدند. گروه‌بندی ژنوتیپ‌ها بر مبنای مدل SHMM آنها را در ۳ گروه قرار داد در گروه اول ۲۲ ژنوتیپ، در گروه دوم ۹ ژنوتیپ و در گروه سوم تنها ژنوتیپ ۲۰ قرار گرفت.

واژه‌های کلیدی: گندم، پایداری عملکرد، امی، اثر متقابل ژنوتیپ در محیط، سازگاری

ریک (۸)، واریانس پایداری شوکلا (۹) و مدل امی گوج و زوبل (۱۰) اشاره کرد. از روش‌های چند متغیره، مدل امی (AMMI) دارای اعتبار بیشتری است و در حال حاضر در سطح وسیعی مورد استفاده قرار می‌گیرد (۱۱، ۱۲). دلیل استفاده گسترده از این روش این است که این مدل بخش بزرگی از مجموع مربیات اثر متقابل را توجیه و تاثیرات اصلی و آثار متقابل را از یکدیگر تفکیک می‌کند. همچنین این روش در طراحی برنامه‌های اصلاحی بلند مدت در خصوص سازگاری خصوصی و انتخاب محیط مناسب بسیار سودمند است. مطالعه اثر متقابل ژنوتیپ × محیط به بهنژادگران گیاهان زراعی کمک می‌کند تا در ارزیابی ژنوتیپ‌ها در محیط‌های مختلف، مکان‌های غیرضروری را حذف کرده و در نتیجه موجب کاهش عمدۀ هزینه‌ها شوند (۱۳، ۱۴). روش امی یک مدل ادغام شده از تجزیه واریانس و تجزیه به مؤلفه‌های اصلی می‌باشد که ابتدا با استفاده از روش‌های تجزیه واریانس اثر اصلی ژنوتیپ‌ها و محیط‌ها محاسبه می‌شود و سپس اجزای ژنوتیپی و محیطی اثر متقابل، برای ماتریس انحراف از اثر افزایشی محاسبه می‌شود (۲). روش AMMI در واقع ترکیبی از مدل تجزیه واریانس (ANOVA) و تجزیه به مؤلفه‌های اصلی (P.C.A.) است. بخش اول مدل AMMI یعنی بخش جمع‌پذیر از تجزیه واریانس معمولی استفاده می‌کند (۱۵). بخش دوم، قسمت ضربی‌پذیر مدل AMMI است که از روش تجزیه به مؤلفه‌های اصلی به منظور تجزیه اثر متقابل ژنوتیپ و محیط به یک تا N مؤلفه اصلی استفاده

مقدمه

آگاهی از ماهیت اثر متقابل ژنوتیپ × محیط به بهنژادگر کمک می‌نماید تا بتواند ژنوتیپ‌ها را با دقت بیشتری ارزیابی کرده و ژنوتیپ‌های برتر از نظر پایداری و عملکرد بالاتر را انتخاب نماید. بررسی اثر متقابل ژنوتیپ و محیط با هدف انتخاب ژنوتیپ برتر یکی از مهم‌ترین مراحل برنامه‌های بهنژادی به شمار می‌رود (۱). وجود اثر متقابل ژنوتیپ × محیط باعث کاهش بازده روش‌های اصلاحی شده و مزیت اقتصادی توسعه کشت ژنوتیپ‌های اصلاح شده را کاهش می‌دهد به طوری که محققین را قادر می‌سازد تا برای مکان‌های مختلف، ژنوتیپ‌های متفاوتی را اصلاح نمایند (۲). چنانچه دو یا چند ژنوتیپ در محیط‌های مختلف کشت شوند ممکن است تفاوت‌هایی در عملکرد نسبی آن‌ها مشاهده شود که این پدیده را اثر متقابل ژنوتیپ در محیط می‌نامند (۳). بر طبق گفته فرانسیس و کانبرگ (۴)، اثر متقابل ژنوتیپ در محیط به حالتی گفته می‌شود که ژنوتیپ به تغییرات محیطی واکنش‌های متفاوتی نشان دهد. مطالعه جامع اثر متقابل ژنوتیپ و محیط (G×E) برای عملکرد به ابزار قدرتمندی نیاز دارد. روش‌های مختلفی برای بررسی اثر متقابل ژنوتیپ و محیط وجود دارد که به طور کلی به دو گروه اصلی روش‌های تک متغیره و چند متغیره تقسیم می‌شوند. پارامترهای زیادی برای تجزیه اثر متقابل ژنوتیپ × محیط ارائه شده‌اند. از جمله این پارامترها می‌توان به روش بیتر و کوکران (۵)، روش ابرهارت و راسل (۶)، فینلی و ویلکینسون (۷)، اکووالانس

گرفت. در جدول ۱، مشخصات جغرافیایی ایستگاه‌های تحقیقاتی درج شده است. نام و شجره ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در جدول ۲ ارائه شده است. هر کرت شامل ۶ خط ۶ متری و به فاصله ۲۰ سانتی‌متر بود. ابعاد کرتهای در تمام مناطق اجرا ثابت و مساحت کاشت $20 \times 1/2 = 7/2 = 7/2 \times 6 = 42$ متر مربع بود که بهمنظور حذف اثرات برداشت $6 \times 5 = 30$ متر مربع بود که بهمنظور حذف اثرات حاشیه‌ای نیم‌متر از انتهای هر کرت حذف شد. میزان کود مصرفی بر اساس آزمون خاک و فرمول کودی توصیه شده توسط بخش تحقیقات آب و خاک انجام گرفت. کود نیتروژن از منبع اوره، کود پتاس از منبع سولفات پتاسیم و کود فسفر نیز از منبع فسفات آمونیوم تأمین و بطور یکنواخت به کرتهای آزمایشی اضافه گردید. کلیه کودها بهجز نیتروژن قبیل از کاشت و در هنگام تهیه زمین مورد استفاده قرار گرفتند، کود نیتروژن نیز در مراحله، ظهرور سنبله به صورت سرک مصرف گردید. میزان بذر هر ژنوتیپ بر اساس ۴۰۰ دانه در متربمع منظور شد. کنترل شیمیایی علف‌های هرز باریکبرگ و پهنه‌برگ با استفاده از سوم علفکش در اواسط بهمن یا اوایل اسفند ماه (قبل از شروع طویل شدن ساقه) استفاده شد. در این مطالعه برای تعیین پایداری ژنوتیپ‌ها از روش چند متغیره AMMI استفاده گردید. ضمن انجام تجزیه واریانس AMMI مقادیر مولفه‌های اصلی برای هر ژنوتیپ و محیط استخراج و با ترسیم بای‌پلات‌های مربوطه، سازگاری عمومی و خصوصی ژنوتیپ‌ها تعیین و بهمنظور ارزیابی ژنوتیپ‌ها و محیط‌های مورد مطالعه از جنبه پایداری عملکرد دانه، گروه‌بندی آنها بر مبنای مدل SHMM (مدل ضرب‌پذیر تغییر یافته) انجام شد. همچنین از نرم‌افزارهای Excel و SAS نیز جهت تجزیه و بررسی‌های آماری و رسم نمودارها استفاده گردید.

می‌کند (۱۶). در روش SHMM محیط‌ها و ژنوتیپ‌ها بر پایه کمترین حداکثر درست‌نمایی^۱ گروه‌بندی شده و بر مبنای گراف ارائه شده می‌توان ژنوتیپ‌های پایدار را مشخص کرد (۱۶). روزگاس و تاراکانواس (۱۷) روش AMMI را روشنی موثر برای مطالعه اثر متقابل ژنوتیپ و محیط معرفی کردند و بیان داشتند که نتایج روش گرافیکی حاصل می‌تواند ارقام مناسب را برای کشت در محیط‌های مناسب یا ارقام را برای کشت در شرایط محیطی خاص مشخص کند. محمدی نژاد و رضایی (۱۸) از روش امی بهمنظور تعیین پایداری ۹ ژنوتیپ یولاف در ۶ محیط استفاده کردند. طبق نتایج بدست آمده از این مطالعه ۷۰٪ از مجموع مریعات توسط دو مولفه‌ی اول توجیه شد. فرشادفر و سوتکا (۱۹) با استفاده از روش امی پایداری ۲۲ ژنوتیپ گندم دوروم را در ایران ارزیابی کردند. نتایج نشان داد که ۹۲/۵ درصد از تنوع داده‌ها توسط مدل AMMI3 توجیه می‌شود که ۴/۵ برابر روش تجزیه رگرسیون خطی بود. هدف از این مطالعه شناسایی ارقام پایدار، انتخاب ارقام با عملکرد بالا و همچنین برآورد اثر متقابل ژنوتیپ × محیط در لاین‌های منتخب گندم نان در اقلیم‌های مختلف با استفاده از روش تجزیه و تحلیل پایداری AMMI بوده است.

مواد و روش‌ها

بهمنظور بررسی پایداری عملکرد دانه و اثر متقابل ژنوتیپ × محیط در لاین‌های امید بخش گندم نان، تعداد ۳۰ لاین گندم به همراه دو رقم به عنوان شاهد (رقم چمران و چمران ۲) در قالب طرح آلفا لاتیس در چهار تکرار و در شش ایستگاه تحقیقاتی (اهواز، دزفول، اهواز، دزفول، ایرانشهر، خرم‌آباد و زابل) در طی دو سال زراعی (۱۳۹۲-۹۴) مورد بررسی قرار

جدول ۱- ویژگی‌های جغرافیایی و هواشناسی مکان‌های آزمایشی

مکان	ارتفاع (m)	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	میزان بارندگی سالیانه (mm)
خرم‌آباد	۱۱۴۷/۸	۳۷°۳۰'N	۴۸°۲۵'E	۵۰/۹
اهواز	۲۲/۵	۳۱°۲۰'N	۴۸°۴۰'E	۲۱۳/۴
دزفول	۱۴۳	۳۷°۲۰'N	۴۸°۳۰'E	۴۰۴/۶
زابل	۴۸۹/۲	۳۱°۰'N	۶۱°۳۲'E	۶۱
داراب	۱۱۰/۷	۲۸°۵۰'N	۵۴°۳۰'E	۲۹۲/۷
ایرانشهر	۵۹۱/۱	۲۷°۱۵'N	۶۰°۴۰'E	۱۰۵/۵

جدول ۲- شماره و شجره ژنوتیپ‌های گندم نان

Table 2. Entry number and pedigree of bread wheat genotypes

شماره ژنوتیپ	شجره	شماره ژنوتیپ	شجره
G۱	Chamran	G۱۷	Dez/SW891882
G۲	Pishtaz/Catbird	G۱۸	PBW154/Falat//SW891882
G۳	Pishtaz/Catbird	G۱۹	Dez/SW891882
G۴	Pishtaz/3/Snb"s"/Emu"s"/Tjb84-1543	G۲۰	Chamran/2*Vee/Nac
G۵	"Pishtaz//Ald"s"/Snb"s	G۲۱	Moghanl/Dez//Chamran
G۶	"Pishtaz/3/Jup/Bjy"s"/Kauz"s	G۲۲	Moghanl/Dez//Chamran
G۷	Pishtaz//Falat/Barakat	G۲۳	MTRWA92.161/PRINIA/5/SERI*3//RL6010/4 *YR/3/PASTOR/4/BAV92
G۸	Pishtaz//Falat/Barakat	G۲۴	CHEN/AEGILOPS SQUARROSA (TAUS)//BCN/3/BAV92/4/BERKUT
G۹	Bow"s"/Vee"s"/1-60-3/3/MV 17/4/Zagross	G۲۵	FILIN/IRENA/5/CNDO/R143//ENTE/MEXL_2/ 3/AEGILOPS SQUARROSA (TAUS)/4/WEAVER /6/BERKUT
G۱۰	TRCH*2/3/C80.1/3*QT4118/3*PASTOR	G۲۶	CHEN/AEGILOPS SQUARROSA (TAUS)//BCN/3/BAV92/4/BERKUT
G۱۱	SW89.5277/BORL95//SKAUZ/3/PRL/2*PASTOR/4/HEILO	G۲۷	VEE/MJI//2*TUI/3/PASTOR/4/PRL/2*PASTO R
G۱۲	MELON//FILIN/MILAN/3/FILIN	G۲۸	FRET2//SKAUZ*2/FCT/3/FILIN/2*PASTOR
G۱۳	WHEAR//2*PRL/2*PASTOR	G۲۹	SOKOLL/EXCALIBUR
G۱۴	ROLF07*2/KIRITATI	G۳۰	ALTAR 84/AE.SQ//2*OPATA/3/ SLVS/PASTOR
G۱۵	ATTILA*2/PBW65/6/PVN/CAR422/ANA/5/BOW/CROW//BUC/PVN/3/ YR/4/TRAP#1/7/ATTILA/2*PASTOR	G۳۱	SOKOLL/SUNCO/2*PASTOR
G۱۶	PBW343*2/KUKUNA/3/PASTOR//CHIL/PRL/4/PBW343*2/KUKUNA	G۳۲	Chamran 2

درصد از مجموع مربعتات اثر متقابل را به خود اختصاص دادند که این چهار مولفه در مجموع ۹۰/۹٪ از مجموع مربعتات اثر متقابل را توجیه کردند. بنابراین مدل AMMI با چهار مولفه اصلی در نظر گرفته شد. در این تحقیق برای بررسی پایداری ارقام از آماره ارزش پایداری (ASV) AMMI استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ آرائه شده است. در این روش ژنوتیپی پایدار است که دارای ASV کمتری باشد. با توجه به این نکته در این روش ژنوتیپ‌های ۲، ۱۴، ۲۸ و ۱ کمترین ASV را به خود اختصاص دادند ولی از بین آنها ژنوتیپ‌های ۲، ۲۸ و ۱ کمترین ژنوتیپ را داشتن عملکرد بالاتر از میانگین کل به عنوان ژنوتیپ‌های پایدار با عملکرد بالا شناخته شدند. همچنین ژنوتیپ ۲۰ با داشتن بالاترین ASV، ناپایدارترین ژنوتیپ شناخته شد و ژنوتیپ‌های ۲۱، ۱۶ و ۱۹ بهترتب بعد از آن قرار گرفتند. کریمی‌زاده و همکاران (۲۱) در بررسی اثر متقابل ژنوتیپ در محیط با استفاده از روش AMMI برای ۹ ژنوتیپ درست زودرس جدید به همراه هیربرید سینگل کراس ۳۰۱ از چهار پارامتر SIPC4، AMGE4، ASV و EV4 استفاده کردند. آنها از بین پارامترهای مدل AMMI پارامتر ASV را به علت صحت نتایج مربوط به آن به عنوان بهترین پارامتر معرفی کردند.

نتایج و بحث

معنی دار شدن اثر متقابل ژنوتیپ در محیط با توجه به تجزیه واریانس عملکرد دانه بر مبنای روش پایداری AMMI (جدول ۳) حاکی از این است که ژنوتیپ‌ها در محیط‌های مختلف عملکرد متفاوتی را نشان داده‌اند. با توجه به جدول ۳ ژنوتیپ ۱۲/۱ درصد از مجموع مربعتات کل و محیط نیز ۷۷/۳ درصد از مجموع مربعتات کل را به خود اختصاص داده است در حالی که اثر متقابل ژنوتیپ در محیط ۱۱/۳ درصد از این مقدار را به خود اختصاص داد. محیط نیز در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار شد. اختلاف معنی دار در بین ژنوتیپ‌ها در سطح ۱ درصد نشان از وجود اختلاف بین ژنوتیپ‌ها در متوسط تمام محیط‌های آزمایش بود. متز و همکاران (۲۰) نیز در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند که محیط بیشترین مقدار از مجموع مربعتات کل را به خود اختصاص داده است که نشان‌دهنده متنوع بودن محیط‌های آزمایش بوده. به‌منظور تجزیه اثر متقابل ژنوتیپ × محیط با استفاده از مدل AMMI تجزیه به مولفه‌های اصلی روی ماتریس باقی مانده صورت گرفت که مولفه‌های اصلی اول، دوم، سوم و چهارم در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار شدند. مولفه اصلی اول (IPCA1) ۴۷/۲٪، مولفه اصلی دوم (IPCA2) ۲۲/۲٪، مولفه اصلی اول (IPCA1) ۱۳٪ و مولفه اصلی چهارم (IPCA4) ۸/۵٪ سوم (IPCA3)

جدول ۳- تجزیه واریانس مدل AMMI برای عملکرد دانه ژنوتیپ‌های گندم در مختلف های زراعی (۱۳۹۲-۱۳۹۴)
Table 3. Analysis of variance of AMMI model for grain yield of wheat genotypes under different agronomic regimes (2013-2015)

منابع تغییرات	خطای ادغام شده	باقیمانده (نویز)	اثر مقابل ژنوتیپ × محیط	IPCA ₁	IPCA ₂	IPCA ₃	IPCA ₄	درجه آزادی	مجموع مریعات (SS)	%SS	منابع	میانگین
کل								۷۶۷	۱۲۹۲/۸			۵/۵**
تیمار								۱۹۱	۱۰۵۶	۱۰۵۶		۴/۱**
ژنوتیپ								۳۱	۱۲۸/۶	۱۲/۱		۱۷۲/۳**
محیط								۵	۸۱۶/۶	۷۷/۳		۰/۷**
۰/۷**								۱۵۵	۱۱۹/۸	۱۱/۳		۱/۶**
۰/۶**								۳۵	۵۶/۶	۴۷/۲		۰/۸**
۰/۸**								۳۳	۲۶/۶	۲۲/۲		۰/۵**
۰/۵**								۳۱	۱۵/۶	۱۳/۰		۰/۳***
۰/۳***								۲۹	۱۰/۲	۸/۵		۰/۲۳**
خطای ادغام شده								۵۲	۶/۲	۵/۱		۱۸۲/۴
باقیمانده (نویز)								۸۷۶				ns : به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد و غیرمعنی دار

جدول ۴- میانگین عملکرد دانه، ارزش پایداری و مقادیر مولفه های اصلی ژنوتیپ‌های گندم نان
Table 4. Mean grain yield, stability value and Principle component of bread wheat genotypes

شماره ژنوتیپ	میانگین عملکرد (تن در هکتار)	ASV	IPCA ₃	IPCA ₂	IPCA ₁
۱	۵/۶۲۶۲	۰/۰۲	-۰/۰۳۸۱	-۰/۰۸۳۴	-۰/۰۶۵۸
۲	۵/۹۷۸۴	-۰/۰	-۰/۱۷۷۰	-۰/۰۴۷۷	-۰/۰۴۳۴
۳	۶/۰۴۷۴	۰/۰۷	-۰/۰۲۱۲	-۰/۰۳۰۰	-۰/۱۳۲۱
۴	۵/۸۱۲۱	۰/۱۶	۰/۱۱۵۵	-۰/۰۳۴۵۷	-۰/۱۰۷۴
۵	۵/۹۴۱۷	۰/۲۰	۰/۱۰۵۲	-۰/۰۹۵۴	-۰/۲۱۸۲
۶	۵/۹۸۳۰	۰/۰۱	۰/۰۶۹۵	-۰/۰۲۸۹	-۰/۰۵۶۷
۷	۵/۸۶۹۱	۰/۰۶	-۰/۰۱۲۱	-۰/۰۸۰۸	-۰/۱۱۸۷
۸	۵/۹۴۹۳	۰/۰۳	-۰/۰۴۷۲	-۰/۰۹۶	-۰/۰۳۲۹
۹	۵/۵۰۵۷	۰/۰۵	-۰/۰۳۴۸	-۰/۰۲۲۱	-۰/۰۵۲۳
۱۰	۶/۰۷۴۵	۰/۱۶	-۰/۰۱۵۷۲	-۰/۰۴۰۵۰	-۰/۰۱۰۲
۱۱	۶/۰۹۴۷	۰/۱۱	-۰/۰۱۴۲۱	-۰/۰۱۲۰	-۰/۰۱۵۱۵
۱۲	۵/۶۶۲۸	۰/۱۲	-۰/۰۲۲۴۱	-۰/۰۳۶۰	-۰/۰۱۰۹۰
۱۳	۶/۱۸۲۶	۰/۱۸	-۰/۰۳۹۰۶	-۰/۰۱۶۵۰	-۰/۰۱۹۱۸
۱۴	۶/۱۱۳۵	۰/۰۱	-۰/۰۱۱۸۱	-۰/۰۱۰۱۳	-۰/۰۲۲۶
۱۵	۵/۷۷۱۶	۰/۰۷	-۰/۰۷۶	-۰/۰۲۳۸۰	-۰/۰۷۰۲
۱۶	۵/۵۰۱۲	۰/۰۷	-۰/۰۶۲۳	-۰/۰۱۴۸۸	-۰/۰۳۸۷۳
۱۷	۶/۰۱۸۳	۰/۱۳	-۰/۰۱۹۰	-۰/۰۳۳۴۰	-۰/۰۸۱۱
۱۸	۵/۲۲۶۰	۰/۰۰	-۰/۰۲۱۱۳	-۰/۰۱۱۴۵	-۰/۰۱۳۶۲
۱۹	۴/۹۴۸۰	۰/۰۹	-۰/۰۰۵۱۵	-۰/۰۲۶۹۶	-۰/۰۳۴۴۲
۲۰	۴/۱۳۹۷	۰/۰۲	-۰/۰۷۰۰	-۰/۰۰۲۹۵	۱/۰۰۰
۲۱	۶/۱۸۹۷	۱/۰۹	-۰/۰۳۰۶۰	-۰/۰۱۱۷۲	-۰/۰۴۹۰۳
۲۲	۵/۹۹۲۱	۰/۱۰	-۰/۰۲۳۷۲	-۰/۰۳۰۳۶	-۰/۰۵۱۱
۲۳	۶/۰۱۷۳	۰/۰۹	-۰/۰۱۱۰۴	-۰/۰۲۵۵۵	-۰/۰۳۱۴۷
۲۴	۵/۹۴۶۷	۰/۰۸	-۰/۰۴۶۵	-۰/۰۱۳۲۷	-۰/۰۱۲۷۳
۲۵	۵/۶۷۱۸	۰/۰۳	-۰/۰۵۲۸	-۰/۰۳۷۴۵	-۰/۰۲۳۰
۲۶	۵/۸۴۴۷	۰/۰۹	-۰/۰۱۳۸۳	-۰/۰۳۷۲۴	-۰/۰۱۳۲۷
۲۷	۵/۶۵۵۶	۰/۰۱۵	-۰/۰۲۰۳۴	-۰/۰۱۱۹۰	-۰/۰۱۸۸۱
۲۸	۵/۶۵۲۰	۰/۰۱	-۰/۰۱۱۸۲	-۰/۰۱۲۱۹	-۰/۰۱۰۰۸
۲۹	۵/۶۴۳۳	۰/۰۲۸	-۰/۰۰۴۳۷	-۰/۰۰۷۱۹	-۰/۰۲۹۵۹
۳۰	۵/۷۲۹۳	۰/۰۵	-۰/۰۰۴۸۵	-۰/۰۰۷۱۱	-۰/۰۱۱۴۵
۳۱	۵/۹۲۴۱	۰/۰۱۶	-۰/۰۲۶۲۴	-۰/۰۳۹۶۴	-۰/۰۰۵۰۲
۳۲	۵/۸۴۹۶	۰/۰۰۵	-۰/۰۲۵۰	-۰/۰۱۷۲۵	-۰/۰۰۸۴۸

عمود در میانه با پلاس بیشترین تا کمترین میانگین عملکرد بالاتر از متوسط را به خود اختصاص دادند. ژنوتیپ ۲۰ با توجه به با پلاس مذکور کمترین میزان عملکرد را داشت. همچنین در بین مکان‌ها، خرم‌آباد، ایرانشهر و داراب به ترتیب عملکرد بالایی را نشان دادند. مکان اهواز کمترین عملکرد را داشت (جدول ۵). همچنین محور افقی در میانه نمودار نشان دهنده (AMMI= 0) IPCA1 = ۰

برای درک آسان‌تر مدل AMMI با پلاس شکل ۱ رسم گردید. در این شکل خط عمود در میانه با پلاس نشان دهنده میانگین کل دو سال آزمایش می‌باشد. ژنوتیپ‌ها و مکان‌های سمت راست این خط دارای عملکرد بالاتر از میانگین کل می‌باشند. با توجه به این توضیح ژنوتیپ‌های ۱۳، ۲۱، ۱۴، ۲۶، ۷، ۳۱، ۲۴، ۸، ۲۷، ۲، ۲۳، ۱۷، ۱۰، ۳، ۱۱، ۵ و ۴ به ترتیب با قرار گرفتن در سمت راست خط

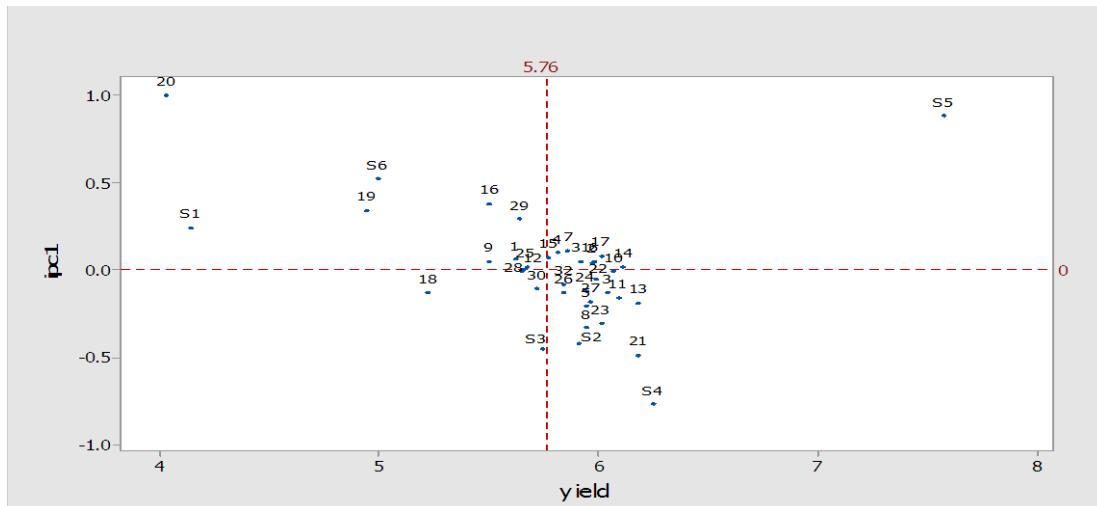
مکان ایرانشهر برای این مکان مناسب می‌باشد. در بخش دوم این با پلاس ژنوتیپ ۲۰ در راس قرار دارد که ژنوتیپ برنده برای مکان‌های خرم‌آباد، اهواز و زابل می‌باشد. در تجزیه الگوی واکنش ژنوتیپی بر مبنای دو مولفه اصلی اول توجه به زاویه بین بردارهای محیطی در تفسیر مشابهت‌های محیطی سودمند است. زاویه حاده بین دو بردار محیطی مشخص کننده همبستگی بالای محیط است. روش AMMI با قابلیت تفسیر گرافیکی یک روش کارآمد محسوب می‌شود. بر پایه مدل₁ AMMI ژنوتیپ‌های ۱۴، ۱۰، ۲ و ۶ به عنوان ژنوتیپ‌هایی با پایداری مطلوب و عملکرد بالا و بر اساس مدل₂ AMMI ژنوتیپ‌های ۲، ۶ و ۷ و ۱۴ به عنوان ژنوتیپ‌هایی با سازگاری عمومی خوب و با عملکرد بالا تعیین شدند. همچنین بر اساس پارامتر ارزش پایداری AMMI (ASV) سه ژنوتیپ ۲، ۶ و ۱۴ به عنوان ژنوتیپ‌های پایدار با عملکرد بالا تعیین گردیدند. در مجموع سه ژنوتیپ ۲، ۶ و ۱۴/۶ تن در هکتار را به ترتیب با عملکردهای ۵/۹۸، ۵/۹۷ و ۱۱/۵ تن در هکتار را می‌توان به عنوان بهترین ژنوتیپ‌ها معرفی کرد. آلبرت (۲۲) در نتایج خود گزارش کرد که نتایج ارزش پایداری امی و بای پلات با هم همخوانی دارند. اگرچه به طور معمول این نتایج با هم مطابقت دارند، ولی در صورت وجود اختلاف بین نتایج این دو روش، ارزش پایداری امی دارای دقت بیشتر است و باید به آن استناد نمود. دلیل این موضوع این است که ارزش پایداری امی تمام مولفه‌های معنی دار را در بر می‌گیرد، ولی بای پلات فقط دو مولفه نخست را در نظر می‌گیرد. اسماعیلزاده و همکاران (۲۳) در یک آزمایش برای تعیین پایداری عملکرد در ارقام و لاین‌های گندم نان و پیله مناطق گرم و خشک کشور، ۱۸ لاین همراه با یک رقم شاهد (چمران) در شش ایستگاه تحقیقاتی مناطق گرم و خشک جنوب کشور در دو سال زراعی مورد ارزیابی قرار گرفتند. بر اساس نتایج تجزیه پایداری با استفاده از روش امی، رقم Weebili به عنوان پایدارترین شناسایی شد.

گونه اثر متقابل وجود ندارد. پس ژنوتیپ‌هایی که در مرکز بای پلات قرار گرفته‌اند با داشتن اثر متقابل نزدیک به صفر از پایداری عمومی بیشتری برخوردار هستند. بنابراین ژنوتیپ‌های ۹، ۲۵، ۲۸، ۱۲، ۱۰، ۱۴، ۲ و ۶ دارای اثر متقابل پایینی می‌باشند، ولی ژنوتیپ‌های ۱۰، ۱۴، ۲ و ۶ با داشتن میانگین عملکرد بالاتر از میانگین کل نسبت به بقیه به عنوان ژنوتیپ‌هایی با پایداری مطلوب انتخاب می‌شوند. شکل ۲ بای پلات مولفه‌های اصلی اول و دوم اثر متقابل را برای ژنوتیپ‌ها نشان می‌دهد. این با پلات جمعاً ۶۹٪ تغییرات موجود در داده‌ها را توجیه می‌کند. به طوری که مولفه اصلی اول سهم بیشتری (۴۷٪) از مولفه دوم (۲۲٪) دارد می‌باشد. در بای پلات شکل ۲ ژنوتیپ‌های شماره ۱۷، ۲۰ و ۳۱ دارای اثر متقابل بزرگ و ناپایداری بودند. ژنوتیپ‌های ۲۱، ۸ و ۲۵ نیز دارای اثر متقابل بزرگ، مشتمل و ناپایدار بوده و ژنوتیپ‌های ۲، ۶، ۷ و ۲۸ از کمترین اثر متقابل برخوردار بودند که از بین آنها ژنوتیپ‌های ۲، ۶ و ۷ و ۱۴ به علت داشتن میانگین عملکرد بیشتر از میانگین کل، ژنوتیپ‌هایی با سازگاری عمومی خوب شناخته شدند. در بررسی سازگاری خصوصی و تعیین مناسب‌ترین ژنوتیپ‌ها برای مکان‌های مورد آزمایش با توجه به این با پلات (شکل ۲) ژنوتیپ‌های ۱۷، ۲۰، ۲۳، ۳۱، ۲۱، ۸ و ۲۵ با قرار گرفتن در ریوس چند ضلعی دارای بیشترین پاسخ‌دهی در مکان‌های مناسب خود هستند و در واقع بیشترین سازگاری اختصاصی با مکان‌های مناسب خود را دارند. بخش‌هایی که توسط خطوط عمود بر این اضلاع به وجود آمده‌اند نشان‌دهنده ژنوتیپ‌ها و مکان‌های مناسب می‌باشد. در واقع ژنوتیپ‌هایی که در راس قرار گرفته‌اند ژنوتیپ‌های مناسب برای مکان یا مکان‌هایی می‌باشند که در آن بخش قرار دارند. در این با پلات مکان دزفول، داراب و ایرانشهر داخل بخش اول قرار گرفته است که ژنوتیپ برنده در این مکان ژنوتیپ شماره ۲۱ می‌باشد و به عبارتی از واکنش اثر متقابل مشابه با این سه مکان برخوردار است. همچنین ژنوتیپ ۲۳ نیز با توجه به اثر متقابل مشابه با

جدول ۵- میانگین عملکرد دانه و مقادیر مولفه‌های اصلی برای مکان‌های ۱ تا ۶

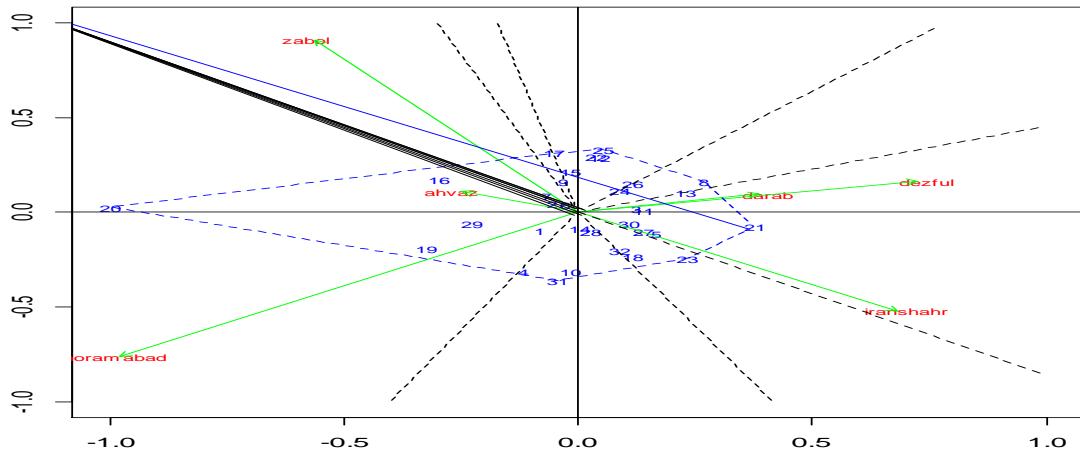
Table 5. The mean grain yield and the Principle component for sites 1 to 6

نام مکان	کد مکان	میانگین	IPCA1	IPCA2	IPCA3
اهواز	S1	۴/۱۴۹۵	-۰/۲۴۱۸	-۰/۰۸۰۱	-۰/۱۲۷۹
داراب	S2	۵/۹۱۷۱	-۰/۴۲۳۲	۰/۱۴۶۶	۰/۳۰۷۹
دزفول	S3	۵/۷۴۷۵	-۰/۴۵۷۰	۰/۲۴۹۷	۰/۶۲۲۰
ایرانشهر	S4	۶/۲۵۹۹	-۰/۷۷۲۵	-۰/۰۵۱۵۲	-۰/۰۶۰۱۲
خرم‌آباد	S5	۷/۵۷۲۴	۰/۸۸۷۷	-۰/۰۱۷۶	۰/۲۳۶۲
زابل	S6	۴/۹۹۷۹	-۰/۵۲۳۲	۰/۷۵۶۴	-۰/۴۳۶۹

شکل ۱- بایپلات میانگین ژنوتیپ‌ها و اولین مولفه اصلی برای ژنوتیپ‌ها و مکان‌های مورد بررسی (S1 تا S6 به ترتیب اهواز، داراب، دزفول، ایرانشهر، خرم آباد و زابل می‌باشد)

Figure 1. Mean yield Biplot of genotypes for 6 locations studies with first their principle component

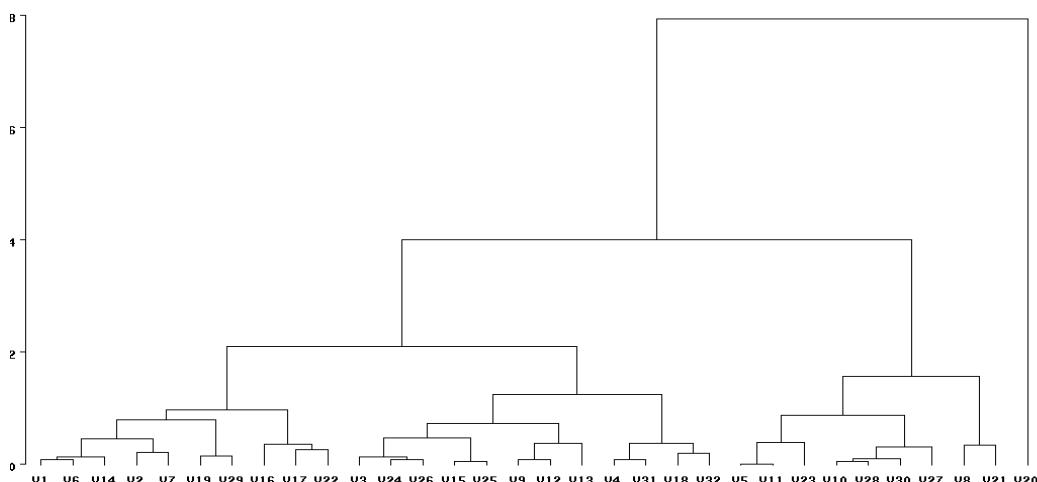

شکل ۲- بایپلات دو مولفه اصلی اول و دوم برای ژنوتیپ‌ها و مکان‌های مختلف

Figure 2. Bipolt of the first and second principle components for genotypes and different locations

ژنوتیپ‌هایی است که میانگین عملکرد آنها در گروه متوسط تا خوب قرار گرفته و از جنبه مقادیر اولین و دومین مولفه اصلی شامل مقادیر منفی و نسبتاً بزرگ برای مولفه اول و مقادیر مثبت و نسبتاً بزرگ برای دومین مولفه بوده‌اند. در گروه دوم ژنوتیپ‌هایی با میانگین عملکرد خوب قرار گرفته‌اند که مقادیر مولفه‌های آنها یا بسیار ناچیز و در حد صفر و یا بزرگ و منفی بوده‌اند. گروه آخر شامل ژنوتیپ‌ی با واکنش پایداری متوسط و میانگین عملکرد ضعیف قرار داشت.

به منظور ارزیابی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه از جنبه پایداری عملکرد دانه، گروه‌بندی آنها بر مبنای مدل SHMM (مدل ضرب‌پذیر تغییر یافته) انجام شد. مطابق شکل ۳ در صورتی که کلاستر با فرمول \sqrt{n} قطع گردد ۳ گروه از ژنوتیپ‌ها تشکیل می‌شوند. در گروه اول ژنوتیپ‌های ۱، ۴، ۲، ۷، ۱۹، ۲۹، ۱۶، ۱۷، ۲۲، ۳، ۲۴، ۲۶، ۱۵، ۲۵، ۹، ۱۲، ۱۳، ۴، ۳۱۱۸ و ۳۲ جای گرفته‌اند، گروه دوم به ۹ ژنوتیپ شامل ۵۲۱۸، ۲۷، ۳۰، ۲۸، ۱۰، ۲۳، ۱۱ گروه سوم فقط ۲۰ ژنوتیپ قرار داشت. گروه اول شامل

شکل ۳- گروه‌بندی ژنتیپ‌های مورد مطالعه مبتنی بر مدل ضرب پذیر تغییر یافته (SHMM)

Figure 3. Classification of studied genotypes based on Shifted multiplicative models cluster analysis (SHMM)

منابع

- Kaiser, D.E., J.J. Wiersma and J.A. Anderson. 2014. Genotype and environment variation in elemental composition of spring wheat flag leaves. *Agronomy Journal*, 106: 324- 336.
- Crossa, J., H.G. Gauch and R.W. Zobel. 1990. Additive main effects and multiplicative interaction analysis of two international maize cultivar trials. *Crop Science*, 30: 493-500.
- Peterson, C.J., M. Moffatt and J.R. Erickson. 1997. Yield stability of hybrid vs. pure line hard winter wheats in regional performance trials. *Crop Science*, 37: 116- 120.
- Francis, T.R. and L.W. Kannenberg. 1978. Yield stability studies in short-season Maize: 1.A descriptive method for grouping genotypes. *Canadian Journal of Plant Science*, 58: 1029-1034.
- Yates, F. and W.G. Cochran. 1938. The analysis of groups of experiments. *Journal of Agricultural Science*, 28: 556-580.
- Eberhart, S.A. and W.A. Russell. 1966. Stability parameters for comparing varieties. *Crop Science*, 6: 36-40.
- Finlay, K.W. and G.N. Wilkinson. 1963. The analysis of adaptation in a plant breeding program. *Australian Journal of Agricultural Research*, 14: 742-754.
- Wricke, G. 1962. Über eine methode zur refassung der okologischen streubrette in feldversuchen, Flazenzuecht, 47: 92-96.
- Shukla, G.K. 1972. Some statistical aspects of partitioning genotype-environmental components of variability. *Heredity*, 29: 237-245.
- Gauch, H.G. and R.W. Zobel. 1988. Predictive and postdictive success of statistical analyses of yield trials. *Theoretical and Applied Genetics*, 76: 1-10.
- Annicchiarico, P., L. Russi, E. Piano and F. Veronesi. 2006. Cultivar adaptation across Italian locations in four turfgrass species. *Crop Science*, 46: 264-272.
- Moreno-Gonzalez, J., J. Crossa and P.L. Cornelius. 2004. Genotype x environment interaction in multi-environment trials using shrinkage factors for AMMI models. *Euphytica*, 137: 119-127.
- Yan, W., M.S. Kang, B. Ma, S. Woods and P.L. Cornelius. 2007. GGE biplot vs. AMMI analysis of genotype-by-environment data. *Crop Science*, 47: 643-655.
- Basford, K.E. and M. Cooper. 1998. Genotype by environment interactions and some considerations of their implication for wheat breeding in Australia. *Australian Journal of Agricultural Research*, 49: 154-175.
- Gauch, H.G. 1992. Statistical Analysis of Regional Trials. AMMI Analysis of Factorial Designs. Elsevier Pub. Amsterdam, the Netherlands, 51: 242-244.
- Gauch, H.G. and R.W. Zobel. 1997. Identifying mega-environments and targeting genotypes. *Crop Science*, 37: 311-326.
- Tarakanovas, P. and V. Ruzgas. 2006. Additive main effect and multiplicative interaction analysis of grain yield of wheat varieties in Lithuania. *Agronomy Research*, 4: 91-98.
- Mohammadinejad, G. and A.M. Rezai. 2005. Analysis of genotype \times environment interaction and study of oat (*Avena sativa* L.) genotypes pattern. *Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources*, 9:77-89 (In Persian).
- Farshadfar, E. and J. Sutka. 2006. Biplot analysis of genotype-environment interaction in durum wheat using the AMMI model. *Acta Agronomica Hungarica*, 54: 459-467.
- Motzo, R., F. Quinta and M. deidda. 1962. Factors affecting the genotype \times environment interaction in spring triticale grown in Mediterranean environment. *Euphytica*, 121: 317-324.
- Karimi Zadeh, R., H. Dehghani and Z. Dehghanpour. 2008. Use of AMMI method for estimating genotype \times environment interaction in early maturing corn hybrids. *Seed Plant Improve*, 23: 531-546 (In Persian).
- Albert, J. A. 2004. Comparison of Statistical Methods to Describe Genotype \times Environment Interaction and Yield Stability in Multi-Location Maize Trials. M.Sc. Thesis, University of the Free State, Bloemfontein.
- Esmailzadeh, M., M. Moghaddam, M. Zakizadeh, H. Akbari-Moghaddam, M. Abedini-Esfahlani, M. Sayahfar, A.R. Nikzad, S. Tabib-Ghafari, M. Lotfi and G.A. Ayene. 2011. Genotype \times environment interaction and stability of grain yield of bread wheat genotypes in dry and warm areas of Iran. *Seed Plant Improve*, 27: 257-273 (In Persian).

Evaluation of Yield Stability of Bread wheat (*Triticum aestivum L.*) Genotypes using Additive Main Effects and Multiplicative Interaction (AMMI)

Saeed Omrani¹, Amir Mohammad Naji² and Mohsen Esmail Zadeh Moghadam³

1- Graduated M.Sc. Student, Department of Plant Breeding, Shahed University, Tehran, Iran

(Corresponding Author: s.omrani70@gmail.com)

2- Assistant Professor, Department of Plant Breeding, Shahed University, Tehran, Iran

3- Associated Professor, Seed and Plant Improvement Institute, Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

Received: June 5, 2016

Accepted: September 21, 2016

Abstract

To evaluate the genotype \times environment interaction and determine the stable genotypes of wheat, 30 genotypes of bread wheat along with two controls namely Chamran and Chamran 2 were studied in 6 locations (Ahwaz, Darab, Dezful, Iranshahr, Khorramabad, Zabol) and two years (from 2013 to 2015), in each using an alpha lattice design with 4 replications. The results obtained from AMMI analysis demonstrated that the main effects of genotype, environment, genotype \times environment interaction and the first four principal components were highly significant. The first four principal components justified around 90.9% of the sum of squares of the interactions. By using the stability of the figures of the statistics lasting value AMMI (ASV), genotypes 2, 6, 14, 28 had the lowest (ASV) values. Genotypes 2, 6 and 14 with higher yields than the overall mean were identified as high yielding genotypes with stable performance. Drawing the biplot of the first principal component and the average yield for genotypes and environments suggested that genotypes 9, 28, 25, 12, 14, 10, 2 and 6 had low interactions, but genotypes 14, 10, 2 and 6 with higher than average yields and desired stability were selected. Biplot of the first two principal components showed that the interaction between genotypes 2, 6, 7 and 14 due to higher grain yield than the average of the total, were identified genotypes with good compatibility. Genotype grouping them into three groups based on the model SHMM placed in the first group of 22 genotypes, genotypes 9 in the second group and the third group was the only genotype 20.

Keywords: AMMI, Compatibility, Genotype \times Environment interaction, Wheat, Yield stability